

Zingen: Psalm 119:69

Gij *zijt* volmaakt, Gij *zijt* rechtvaardig, HEER';

Uw *oordeel* rust op *d' allerbeste* wetten;

Uw *loon*, Uw straf beantwoordt aan Uw eer.

Gij *eist* van ons, dat *w' op Uw* waarheid letten;

Dat wij altoos op *hogen prijs* Uw leer

En 't *heilig* recht van Uw *getuignis* zetten.

Gebed**Lezen: Romeinen 3****Inleiding**

Nadat de apostel gesproken heeft over de hoofdgedachte van de brief, Gods toorn over de heidenen, maar ook Gods oordeel over de Joden, en dat het bezit van de wet niet baat en dat de besnijdenis niet genoegzaam is tot zaligheid, gaat de apostel nu in het derde hoofdstuk beginnen te spreken over het grote voorrecht van de Joden.

Het grote voorrecht van de Joden (vers 1-8)

Hij stelt allereerst de vraag: Welk is dan het voordeel van de Jood? Of welke is de nuttigheid van de besnijdenis? Met andere woorden wat is de uitnemendheid van de Joden boven de heidenen, indien het uitwendig Jodendom en de besnijdenis voor God niet geldt tot rechtvaardigheid?

“Veel in alle manier”, antwoordt de apostel. Hij zegt dat het eerste, het voornaamste, is dat hun de woorden Gods zijn toebetrouwd. Daaronder verstaan we de instrumenten van Zijn verbond, begrepen in de Schriften van Mozes en de profeten. Hij maakte Jakob Zijn woorden bekend, Israël Zijn inzettingen en Zijn rechten (Ps. 147:19, Hand. 7:38). Met Jakob en Israël wordt het Joodse volk bedoeld. Zo heeft Hij geen volk gedaan en Zijn rechten, die kennen zij (d.i. de heidenen) niet (Ps. 147:20). Wat dat voornaamste inhoudt, is wat de apostel in Romeinen 9:4 en 5 opsomt, te weten:

- de aanneming tot kinderen (de aanneming van dit volk boven andere volken tot een volk Gods),
- de heerlijkheid (waardoor verstaan wordt óf al de heerlijkheid waarmee God hen verhoogd heeft boven anderen door vele wonderbare verlossingen, óf de ark van het verbond, die de heerlijkheid van God genoemd wordt in 1 Sam. 4:21-22 omdat de cherubijnen der heerlijkheid die bedekten en dezen een schaduw en teken was van Gods heerlijkheid en majesteit zoals beschreven in Ps. 26:8 en Hebr. 9:5),
- de verbonden (dat is de tafels van het verbond, of van de wet, zie Deut. 9:11 en Hebr. 9:4),

- de wetgeving (namelijk die van God Zelf hun uit de hemel is geschied, Deut. 4:8, 32, of de wetgeving zoals de burgerlijke wet),
- de dienst van God (namelijk de ceremoniën die God door de priesters, eerst in de tabernakel en daarna in de tempel, wilde uitgevoerd hebben),
- de beloftenissen (namelijk van de Messias en Zijn weldaden, aan Abraham eerst gedaan, en door Mozes en andere profeten menigmaal vernieuwd, zie Hand. 2:39 en Ef. 2:12).

Van de bekeerde Efeziërs wordt gezegd dat zij in hun eertijds zonder Christus waren, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende en zonder God in de wereld (Ef. 2:12). De Israëlieten die het Koninkrijk Israëls verwachtten, hadden gemeenschap met Christus, Die beloofd was. Dat moesten de heidenen missen ten tijde van het Oude Testament, al waren er vóór de patriarch Jakob al ware gelovigen. Denk aan Adam en Eva, Abel, Noach enz. (zie Matth. 1 en Luk. 3), maar ook heidenen als Ruth de Moabitische, Naäman de Syrier, en de Ninevieten. Echter door de dood en het bloedige offer van Christus is het onderscheid van de volken weggenomen. Want Hij is onze Vrede, Die deze beiden (Joden en heidenen) één gemaakt heeft, en de muur van het afscheidsel (de omtuining) gebroken hebbende, heeft Hij de vijandschap (tussen Joden en heidenen) in Zijn vlees (in Zijn lichaam of menselijke natuur aan het kruis geofferd) teniet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande, opdat Hij die twee volken (uitverkorenen uit de Joden en de heidenen) in Zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen, vrede makende, en opdat Hij die beiden met God in één lichaam (in eenzelfde gemeente die Christus' geestelijk lichaam is) zou verzoenen door het kruis, de vijandschap (namelijk zowel tussen God en ons om der zonde wil, alsook tussen Joden en heidenen) aan het kruis gedood hebbende (Ef. 2:13-16).

In vers 3 werpt de apostel de vraag op, dat al is het dat sommigen uit de Joden ongelovig zijn geweest, of hun ongelovigheid de trouw en de waarheid van God tenietdoen zal? “Dat zij verre”, antwoordt de apostel in vers 4. Velen van de Joden zijn in de woestijn terneer geslagen vanwege hun ongelof en daarom hebben zij ook het land Kanaän niet kunnen beërven (Hebr. 3:16-18). Ondanks de ondankbaarheid van velen behoudt de HEERE de Zijnen. Heeft God Zijn volk verstoten? “Dat zij verre”, zegt de apostel in Romeinen 11:1, “want ik ben ook een Israëliet, uit het zaad van Abraham, van de stam van Benjamin.” De apostel was er zelf het levende bewijs van dat de trouw en de waarheid van God niet teniet gedaan was. Want God is geen man, dat Hij liegen zou, noch eens mensenkind, dat het Hem berouwen zou. Zou Hij het zeggen en niet doen, of spreken en niet bestendig maken? (Num. 23:19).

Na het antwoord op de vraag in vers 3 zegt de apostel in vers 4 dat God waarachtig is in het onderhouden van Zijn verbond en in het volbrengen van Zijn beloften, al is het dat de mensen deze onwaardig zijn. Nee, de oorzaak ligt in de mens, want alle mensen, dus Joden en heidenen, zijn leugenachtig. Wij allen zijn de vader der leugenen toegefallen en zijn uit de vader de duivel en willen de begeerten van de duivel doen, zoals de Heere Jezus zegt in Johannes 8:44. De apostel vervolgt verder en zegt, gelijk geschreven is: “Opdat Gij gerechtvaardigd wordt in Uw woorden, en overwint wanneer Gij oordeelt”. Hier wordt gezegd, wat ook David in Psalm 51:6 sprak, namelijk: “...opdat Gij rechtvaardig zijt in Uw spreken en rein zijt in Uw richten”. Door deze bekentenis geeft David God de eer, dat Zijn woorden en oordelen, hem door Nathan aangediend, rechtvaardig en rein zijn. Psalm 119:69 (berijmd) bezingt dit:

Gij zijt volmaakt, Gij zijt rechtvaardig, HEER’;
 Uw oordeel rust op d’ allerbeste wetten;
 Uw loon, Uw straf beantwoordt aan Uw eer.

God blijft altijd zuiver en rechtvaardig wanneer Hij oordeelt. Dat is, de zonden der mensen in de kinderen der ongehoorzaamheid naar verdiensten straft, of wanneer Hij, naar Zijn beloften, Zich ontfermt over de zonden van Zijn kinderen, hetwelk ook door Gods oordeel, doch in Zijn barmhartigheid, geschiedt. In God is geen onrecht. Is ook door de Heilige Geest toegepast aan onze ziel, wat David mocht belijden in Psalm 51, namelijk: “Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig,”? Dan heb je geen grond meer om iets goeds in jezelf te zien. Dan ben je enkel zonde geworden en dan is het naar recht als God ons zou wegwerpen met een mannelijke wegwerping. Een mens wil er van nature niet aan, maar als de Heilige Geest gaat overtuigen van zonde (omdat ze in Jezus Christus niet geloven) dan hebben we niets meer in te brengen tegen de HEERE, en gaan we God rechtvaardigen in Zijn oordeel over ons.

In vers 5 zegt de apostel dat onze ongerechtigheid Gods gerechtigheid bevestigt. God moet de zondaar wel straffen vanwege zijn zonden. In het paradijs heeft het geklonken: “Ten dage als gij daarvan eet zult gij de dood sterven.” Wij hebben de Heere God voor leugenaar uitgemaakt en de duivel voor spreker van de waarheid. Het is zoals Psalm 73:9 zegt: “Zij zetten hun mond tegen de Hemel, en hun tong wandelt op de aarde”. Zullen wij dan zeggen dat God onrechtvaardig is als Hij toorn over ons brengt? Paulus zegt erbij: “Ik spreek naar de mens”. Daarmee geeft hij aan dat de mens meent dat God niet behoort te straffen hetgeen Zijn eer eist. In vers 6 antwoordt de apostel weer met een “dat zij verre”, ofwel “Het geschiedde niet”. In de King James staat zelfs: “God forbid”. De apostel werpt die gedachte ver van zich weg. Zou de Rechter van de ganse aarde geen recht doen? (Gen. 18:25)

In vers 7 gaat de apostel door op wat hij in vers 5 sprak. Hier gaat Paulus verder met een vraag op te werpen waarom we nog voor een zondaar gehouden en gestraft zouden worden, als de waarheid van God door mijn leugen meer openbaar geworden is tot Zijn heerlijkheid? In vers 8 gaat hij de lasterlijke taal neerwerpen van degenen die zijn leer verdraaien door te zeggen: “Laat ons het kwade doen, opdat het goede daaruit kome.” Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? (Rom. 6:1) Ook daarbij antwoordt de apostel met: “Dat zij verre.” Want, dezulken verstaan niets van de leer van Christus.

Aan het einde van vers 8 spreekt de apostel zelfs over de rechtvaardige verdoemenis over degenen die zijn leer verdraaien tot hun eigen verderf. De apostel Petrus schrijft in zijn tweede zendbrief het volgende: “Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende, in welke dingen sommige zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf.” (2 Petrus. 3:16)

Er is niemand rechtvaardig (vers 9-20)

Wat dan? Zijn wij uitnemender? Zijn wij Joden beter, rechtvaardiger dan de heidenen? Ganselijk niet. In het geheel niet zegt Paulus, want wij hebben tevoren (namelijk in de eerste twee hoofdstukken van deze zendbrief) met duidelijke redenen bewezen en overtuigd, zowel Joden als Grieken (d.i. heidenen), dat zij allen onder de zonde zijn. Er wordt verwezen naar Galaten 3:22 waar staat: “Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus de gelovigen zou gegeven worden.” Het is net als met een misdadiger die in de kerker gesloten wordt om bewaard te worden tot de straf. Alleen in die weg wordt Gods genade verheerlijkt. Alleen een veroordeelde kan gratie ontvangen. Vanaf vers 10 gaat de apostel nog eens verklaren dat er niemand rechtvaardig is, ook niet één, net als Jesaja in hoofdstuk 59.

“En de HEERE zag, dat de boosheid des mensen menigvuldig was op de aarde en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was.” (Gen. 6:5)

Er is ook niemand die verstandig is om God recht te kennen en er is niemand die God zoekt om Hem recht te dienen. Allen zijn zij (en wij) afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden. Onnut wil zeggen onbekwaam om goed te doen, gelijk verrotte en stinkende dingen die men wegwerpt. Er is dus niemand die goed doet, er is ook niet tot één toe die goed doet!

Hun keel is een geopend graf, want in hun mond is niets rechts. Hun binnenste is enkel verderving, met hun tong vleien zij (Ps.5:10). Met hun tongen plegen zij bedrog. Slangenvenijn is onder hun lippen, ofwel dodelijk vergif van het kwaadspreken komt over hun lippen. Ps. 140:4 zegt: “Zij scherpen hun tong als een slang; heet addervergift is onder hun lippen. Sela.” De apostel stopt niet, hij gaat nog verder met het noemen van de toestand van Joden en heidenen in hun natuurstaat. Let wel, het staat er dus van de Joden die zelfs besneden waren. We zouden nu zeggen van de kerkmensen die gedoopt zijn.

Van wie de mond vol is van vervloeking en bitterheid. David spreekt over de goddelozen, dat hun mond vol is van vloek en bedriegerijen en list, en dat onder hun tong moeite en ongerechtigheid is (Ps. 10:7). Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten, om allerlei wreedheid en geweld te doen. Vernieling en ellendigheid (die zij anderen aandoen) is in hun wegen. Onze weg is altijd van de Heere vandaan. We kunnen links of rechts op de brede weg lopen, maar het is alles in onze eigen weg naar het eeuwig verderf. Vervolgens zegt de apostel dat zij de weg des vredes niet hebben gekend. We leven zelf niet in de rust en laten anderen niet met rust. Het is alles verstoordheid vanwege onze zonden, die scheiding maken tussen God en onze ziel. De ware Vrede kennen wij niet omdat we in oorlog met God zijn. Er is geen vreze Gods voor hun ogen besluit de apostel in vers 18. De vreze Gods is namelijk de grond en fontein van alle andere deugden. Welt ook een fontein uit een zelfde ader het zoet en het bitter? (Jak. 3:11) Uit de fontein van de oude mens komt alleen bitter water voort. Uit de fontein van de nieuwe mens (in Christus) komt zoet water voort.

In vers 19 komt de apostel tot de sluitrede. Dat is niet alleen zijn kennis, maar ook de kennis van al Gods kinderen omdat hij spreekt met “Wij weten nu”. Wat weten wij nu?

Dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen die onder de wet zijn. Dat geldt niet alleen de Joden die onder de wet zijn, maar ook de heidenen die de wet niet hebben, omdat zij zichzelf een wet zijn (Rom. 2:12-15). Wat werkt het spreken van de wet uit? Dit, opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij, ofwel het rechtvaardig oordeel van God schuldig is. In vers 20 besluit Paulus uit het gehele voorgaande bewijs van het 17^e vers van het eerste hoofdstuk tot hiertoe, dat de mens door zijn werken niet gerechtvaardigd kan worden voor God. Daarom zal uit de werken van de wet geen vlees (geen levend mens) gerechtvaardigd worden voor Hem. Geen natuurlijk mens kan voor Gods oordeel van de verdoemenis vrijgesproken en voor rechtvaardig gehouden worden (Job 9:2-3, Ps. 143:2, Rom. 8:33-34, Gal. 2:16-17). Want door de wet is de kennis van de zonde, namelijk wanneer de wet de mens voorstelt wat God gebiedt en verbiedt, en het geweten van de mens hem overtuigt dat hij daartegen met gedachten, lusten, woorden en werken heeft misdaan (Rom. 7:7, Gal. 3:19,22).

Velen in onze dagen en ook toen willen leraars van de wet zijn, niet verstaande noch wat zij zeggen, nog wat zij bevestigen. Doch wij weten dat de wet goed is, zo iemand die wettelijk gebruikt (Rom. 10:4, Gal. 3:19). En hij dit weet, dat de rechtvaardige de wet niet is gezet, maar de ongerechten en de halsstarrigen, de goddelozen en de zondaren, de onheiligen en de ongoddelijken, de vadermoorders en de moedermoorders, de doodslagers, de hoereerders, dien die bij mannen liggen, de mensendieven, de leugenaars, de meinedigen, en zo er iets anders tegen de gezonde leer is, naar het Evangelie der heerlijkheid des zaligen Gods, dat mij toebetrouwd is (Paulus in de eerste brief aan Timothëus, hoofdstuk 1:7-11). De wet besluit dus alles onder de zonde. Onze gedachten, onze boze lusten, onze overleggingen, onze daden, onze nalatigheden.

Er wordt veel onderscheid gemaakt tussen innerlijk en uiterlijk. Wat bedoelen we daarmee? Dan wordt de wet teniet gedaan en wordt er ontkent dat de wet oordeelt over gedachten, lusten en gerichtheid. Denk hierbij aan bijvoorbeeld homoseksualiteit, wat een zeer actueel onderwerp is van vandaag aan de dag. Niet alleen in de wereld, maar ook in de kerk. In de wereld valt men momentueel heen over het Indiaase hooggerechtshof dat besloten heeft dat homoseksualiteit strafbaar is. De seculiere wereld ziet homoseksualiteit als een mensenrecht.

Echter ook in de kerk wordt er veel over gesproken. Wat doet men dan op dit moment? Men maakt onderscheid tussen de zogeheten homoseksuele geaardheid of gerichtheid en de praxis. Het onlangs op de synode van de Christelijk Gereformeerde Kerken unaniem aanvaarde visierapport aangaande homoseksualiteit, zegt het volgende: “Gemeenteleden met een homoseksuele gerichtheid hebben binnen de gemeente van Christus dezelfde positie als andere leden van de gemeente. Hun gerichtheid doet daaraan niets af. Zij zijn volwaardig en gelijkwaardig lid van de gemeente, delen in de onderlinge zorg en worden met hun eigen gaven ingeschakeld tot opbouw van het geheel; seksuele omgang tussen mensen van gelijk geslacht en relaties waarin die omgang gestalte krijgt, zijn niet in overeenstemming met het Woord van God en moeten derhalve zonde worden genoemd.”

Er staat zelfs in de handreiking: “Intussen laat de prediking ook duidelijk doorklinken dat een homoseksuele gerichtheid op zichzelf geen zonde is en ook homoseksuele gevoelens en verlangens dat niet per se zijn.” Ze verwijzen dan naar de pastorale handreiking en niet naar de Schrift. Men zegt dus dat homoseksuele gerichtheid geen zonde is en alleen dat homoseksuele omgang en relaties zonde moeten worden genoemd. Met een openlijk uitgesproken homoseksuele gerichtheid, zoals men dat noemt, mag men bijvoorbeeld predikant of ambtsdrager worden. Men spreekt over homoseksuele broeders en zusters. Men doet massaal de wet te niet en ontkent dat de wet ook oordeelt over onze gedachten en lusten (ook al komen ze niet naar buiten). We leven in een tijd dat men de zonde massaal vrijuit spreekt (Jes. 3:9). Heel de CGK synode is het daar dus unaniem mee eens en doet de wet te niet. Ook al zegt men de Schrift tot norm te hebben. Het visie document staft mensen in hun homoseksualiteit, ook al leeft men niet samen met een ander, en staat dus hun bekering in de weg. Beproeft de geesten of ze uit God zijn!

Met Nehemia moeten we zeggen: Wat voor een boos ding is dit, dat gijlieden doet? (Neh. 13:17) Het ging toen over het ontheiligen van de sabbatdag. Deden niet uw vaders alzo, en onze God bracht al dit kwaad over ons en over deze stad? En gijlieden maakt der hittige gramschap nog meer over Israël, ontheiligende de sabbat (Neh. 13:17-18). Zijn er nog Nehemia's in onze dagen: predikers, ambtsdragers, gemeenteleden, die de bazuin aan de mond heffen en tégen de zonde getuigen (2 Kronieken 24:19-20). Heeft God de kerken overgegeven aan het oordeel? Zal het volgende station pedofilie zijn?

Er zijn steeds minder mensen die kennis hebben aan de doding van de oude mens en de opstanding van de nieuwe mens. Als een pedofiel bekeerd wordt, dan is hij geen pedofiel meer. Als een homoseksueel bekeerd wordt dan is hij geen homoseksueel meer. Als een prostituee bekeerd wordt dan zit ze niet meer achter de ramen. Hoe kan dat?

En zonder de wet, zo leefde ik eertijds, maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven (Rom. 7:9). Ik ben met Christus gekruist, en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij (Gal. 2:20). Het is te vrezen dat dit bijna niet meer gekend wordt. De werking van de wet door de Heilige Geest wordt niet meer gekend, en dan is er ook geen opstanding van de nieuwe mens in Christus, ook al neemt men Jezus op de lippen. Een werkelijk ontdekt mens schaamt zich voor God weg, en gaat de zonde niet bespreekbaar maken om tot acceptatie te komen van een homoseksuele ‘gerichtheid’ of om erin gestaafd te worden met woorden als “je mag er zijn hoor”. Dat leert Gods Woord nergens, en ontdekte zielen willen eerlijk behandeld worden en niet de handen opgelegd krijgen door natuurlijke mensen die de Geest niet hebben. Tot zover een stuk over de praktijk van Romeinen 3 naar de dag van vandaag. Tegelijk geldt voor ons ook hetgeen in Romeinen 3 staat opgetekend, want we zijn allen van dezelfde lap gescheurd. Wilhelmus Schortinghuis, de schrijver van “Het innige Christendom” heeft het als volgt geleerd: Ik heb niet, weet niet, kan niet, wil niet en deug niet. Hebben wij daar al kennis aan gekregen?

Rechtvaardiging om niet, door het geloof (vers 21-31)

En wat staat er dan in vers 21? Staat daar de uitdrukking “Ja, maar”, zoals een mens die vaak bezigt. De oude mens heeft altijd zijn ja maars als het Woord Gods gepredikt wordt. Altijd

zoekt een natuurlijk mens naar uitvluchten om zich niet te onderwerpen aan het Woord Gods. De apostel Paulus begint hier echter met: “maar nu!” Het betekent hier een kanteling ten opzichte van het voorgaande. Dit woordje ‘maar’ spreekt van Evangelie, van een blijde boodschap, van genade!

Er is een rechtvaardigheid waarmee een zondaar rechtvaardig voor God is. Niet door de werken van de wet, want de wet eist: betaal wat gij schuldig zijt, en zo niet: vervloekt! Het is een rechtvaardigheid waarvan ook de Wet (de vijf boeken van Mozes in dit verband) en de profeten (ook de psalmen) getuigen. Want de Heere Jezus zegt in Johannes 5:46: “Want indien gij Mozes geloofde, zo zou gij Mij geloven; want hij heeft van Mij geschreven.” Het is een rechtvaardigheid Gods, die bij God vandaan komt, die geopenbaard is geworden, namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus. De apostel Paulus zegt in de Filippenzen brief: “En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid die uit God is door het geloof.” (Filippenzen 3:9) De kanttekeningen zeggen hier zo duidelijk bij: Dat is een rechtvaardigheid die God ons schenkt en genadig toerekent (Rom. 4:6), die wij verkrijgen en ons toe-eigenen door het geloof, als door een geestelijk instrument waardoor deze gerechtigheid aangenomen wordt. Daarom spreekt men over de rechtvaardiging door het geloof als men in Christus gelooft en Zijn gerechtigheid daardoor aanneemt. In hoofdstuk 1 van de 1e Korinthebrief zegt de apostel: “Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing.” Dus Christus is dé rechtvaardigheid en in de wedergeboorte worden Christus en Zijn weldaden geschonken en door het geloof ontvangen. De Heere Jezus Christus is onze gerechtigheid, mag de Kerk uitjubelen!

Het geloof is het geschonken middel waardoor de toegerekende gerechtigheid wordt aangenomen en gemijnd. Het is zo'n persoonlijke zaak. Het is ook zo'n heerlijke zaak. Want in die weg openbaart de Zoon van God Zichzelf aan een volk wat in de duisternis is gezeten. Zondagochtend hebben we daar over gehoord in de preek over Lukas 1:78-79. De Opgang uit de hoogte, namelijk de Heere Jezus Christus, bezoekt Zijn volk. Hij geeft Zijn volk kennis van de zaligheid, in de vergeving van hun zonden. Hij verschijnt degenen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw van de dood. We wandelen niet af en toe in de duisternis, nee, we zitten er midden in, want we zijn zelf duisternis geworden. We zijn tevens een handbreedte verwijderd van de dood, en als we aan deze zijde van het graf niet geestelijk sterven, dan wordt het een eeuwig derven (missen). Dan gaat de geestelijke dood via de lichamelijke dood over in de eeuwige dood. We gaan weer terug naar vers 22.

Het is een rechtvaardigheid van God tot allen, en over allen die geloven, want er is geen onderscheid. Het onderscheid tussen Joden en Grieken (lees heidenen) is weggefallen. Het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor voordat Jezus roepende met grote stem zei: “Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest.” (Lukas 23:45-46).

Want wij hebben allen gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is. Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden (Jesaja 53:5). De apostel beschrijft vanaf vers 24 al de oorzaken en eigenschappen van de rechtvaardigmaking door het geloof, die ons in het Evangelie geopenbaard is, te weten:

- De hoofdoorzaak is de onverdiende genade van God (vers 24).
- De bewegende en verdienende oorzaak is de verzoening en verlossing door Christus geschiedt (vers 24).
- Het middel waardoor ons die wordt toegerekend is het geloof in het bloed van Christus (vers 26, 27, 28).
- Het einde is de betoning van Gods gerechtigheid en de vergeving der zonden (vers 25).

- De eigenschap is, dat alle roem van de mensen voor God hierdoor wordt uitgesloten, en dat dezelve geopenbaard is, niet alleen voor de Joden, maar ook voor de heidenen (vers 29-30).

Christus Jezus is de Verzoener, de Zaligmaker, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden door Zijn bloedig lijden en sterven. De apostel ziet in vers 25 op het verzoendeksel wat van zuiver goud gemaakt was, en de ark van het verbond, met de twee stenen tafels van de wet, bedekte. Het was een voorbeeld dat Christus door Zijn zuiverheid en gehoorzaamheid onze overtredingen tegen de wet voor Gods aanschijn zou bedekken, en ons met God zou verzoenen. Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van al onze zonden (1 Joh. 1:7). Verzoening door voldoening (Zijn bloed) en door het geloof ontvangen. Dan mag de gelovige met zondag 7 bevindelijk getuigen en vast vertrouwen dat niet alleen anderen, maar ook mij vergeving van zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid van God geschonken is, uit louter genade, alleen om der verdienste van Christus wil. Dan is alle roem uitgesloten en wordt er alleen nog in God geroemd.

Als er staat geschreven over de betoning (het verklaren, het betuigen) van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving van de zonden die tevoren geschied zijn onder de verdraagzaamheid van God, dan wordt hiermee bedoeld dat God Zijn trouw en waarheid betoont in het houden van Zijn beloften (Luk. 1:69-70). Hij is rechtvaardig, aangezien Hij zelfs in Christus de zonden straft, die Hij ten tijde van het Oude Testament vergeven heeft op grond van de verzoening die zou plaatsvinden op Golgotha. En in het Nieuwe Testament vergeeft Hij de zonden van de gelovigen dagelijks om dezelfde verzoening die heeft plaatsgevonden op Golgotha. Jezus sprak tot de Joden dat Abraham, hun vader, met verheuging heeft verlangd (door het geloof), opdat hij Zijn dag zien zou, en hij heeft hem gezien en is verblijd geweest (Joh. 8:56). Al is Christus in de volheid van de tijd naar deze aarde gekomen, toch is Hij de Verzoener voor de Zijnen ten tijde van het Oude Testament en ten tijde van het Nieuwe Testament.

In vers 26, en ook in vers 22, wordt gesproken over het geloof van Jezus. Het ziet namelijk op de gehoorzaamheid van Christus tot de dood van het kruis. De apostel zegt dat Christus overgeleverd is om onze zonden en opgewekt om onze rechtvaardigmaking (Rom. 4:25). Hij heeft alles verworven, zowel de verzoening als ook het geloof en schenkt het de Zijnen, die door de Heilige Geest overtuigd zijn van zonde omdat ze in Hem niet geloven. De apostel Paulus heeft duidelijk verklaard wat nu de rechtvaardiging om niet is, door het geloof ontvangen. De Heere Jezus zegt tot Zijn discipelen: Gij zijt nu rein om het woord dat Ik tot u gesproken heb (Joh. 15:3). En die stem van Christus hebben ze gehoord en door het geloof hebben ze Zijn woord aangenomen. Rein verklaard worden en door het geloof gereinigd worden (Hand. 15:9). Dat zijn twee kanten van dezelfde zaak en nooit te scheiden.

Waar is dan de roem? Is er dan te roemen in de mens? In het geheel niet! Het is uitgesloten zegt de apostel. Is er dan te roemen door de wet? Ook niet. Door de werken der wet? Ook niet. Wat dan wel? Door de wet des geloofs. Met “wet” wordt hier het voorschrift of de leer van het geloof bedoeld. Jesaja zegt dat uit Sion de wet zal uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem (Jes. 2:3). Hiermee wordt bedoeld de leer van het Heilig Evangelie. In vers 28 komt de apostel dan tot het besluit ofwel de samenvatting dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet. Is God een God van de Joden alleen? En is Hij het niet ook van de heidenen? Ja, ook van de heidenen. Voor Joden en heidenen is er één Zaligmaker, namelijk Jezus. Ezechiël getuigt er van in hoofdstuk 47, waar staat: “Maar het zal geschieden dat gij hetzelve (het land Kanaän) zult doen vallen in erfenis voor ulieden en voor de vreemdelingen die in het midden van u verkeren, die kinderen in het midden van u zullen gewonnen hebben; en zij zullen ulieden zijn als een inboorling onder de kinderen Israëls; zij zullen met ulieden in erfenis vallen, in het midden der stammen Israëls.”

Door deze nieuwe ordinantie wordt te kennen gegeven dat de Christelijke Kerk, die de weldaden van de Heere Christus zou deelachtig zijn en het hemels Kanaän erven, niet alleen

zou bestaan uit Joden, maar ook, naar de menigvuldige profetieën van het Oude Testament, uit heidenen, of alle naties, zonder onderscheid (Hand. 15:7-9). Want Hij is een enig God, Die de besnijdenis (dat is de Joden) rechtvaardigen zal uit het geloof, en de voorhuid (dat is de heidenen) door het geloof. Doen wij dan de wet teniet door het geloof? Er zal toch geen jota noch een tittel van de Wet voorbijgaan (Matth. 5:18)? “Dat zij verre”, zegt de apostel, maar wij bevestigen de wet. Hoe bevestigen de gelovigen dan de wet? Door het geloof in het Einde der Wet, namelijk Jezus Christus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking en verlossing; Opdat het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme in de Heere. (1 Kor. 1:30-31). Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf; zo zij niet in de wijnstok blijft, alzo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft (Joh. 15:4). Hoe blijven de gelovigen dan in Hem? Ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus (Hebr. 12:2). Hij is de overste Leidsman in het leven van de heiligmaking. Hoe blijven de gelovigen in Hem? Door het doen van de wet? Nee. Door het geloof van Jezus Christus en daarom door het geloof in Jezus Christus. Hij is ons ALLES of Hij is ons niets. Hij is een volkomen Zaligmaker die de zaligheid heeft verworven, toepast en die de Zijnen ook onderhoudt. Is het dan een leven tegen de wet? Nee. In de heiligmaking is het een leven náár de wet. In overeenstemming met de wet. Ook als je in zonden valt? Ja, ook als je in zonden valt. Wat een wonder! Wat een troost! Niet om in de zonden te leven, dat zij verre, want dat kan Gods volk niet meer. Ze wil volkomen tot Gods eer leven, Christus gelijkvormig zijn. Het willen is wel bij mij (nieuwe mens), maar het goede te doen dat vind ik niet (lichaam dezès doods, het restant van de oude mens). Wat is dan onze heiligmaking? CHRISTUS ALLEEN. Door het geloof.

Wanneer zal er geen geloof meer zijn? Wanneer zal er geen hoop meer zijn ter ondersteuning van het geloof? Wanneer het geloof zal zijn overgegaan in aanschouwen. Dan blijft de liefde Gods over, want die blijft tot in der eeuwigheid, want God is liefde. Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde. Ook voor jou en mij? Wat zal onze zwanenzang zijn?

Zingen: Psalm 107:7 en 16

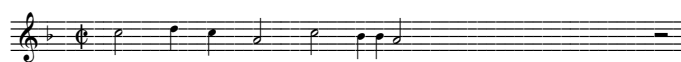
Doch, riepen *z' in d' ellenden*
Den *HEER' ootmoedig* aan,
Hij deed hun *angsten* enden,
En *hen 't* gevaar ontgaan.
Hij *hielp hen* uit den nood;
Hij *bracht hen* uit het duister
Der *schaduw* van den dood:
Hij *brak hun band* en kluister.

Laat zulken *eer bewijzen*
Aan 's *HEEREN* gunst en macht
En al Zijn *wondren* prijzen,
Voor 't *menselijk* geslacht,
En *dankbaar*, bij 't gemeen,
God *hun Verlosser* noemen,
En *bij 's lands* Overheen
Zijn *Naam en deugden* roemen!

Pauze**Vragen:**

1. Wat is het grote voorrecht van de Joden? Geldt dit ook de heidenen?
2. Welke 4 tegenwerpingen worden door de apostel in vers 1 t/m 8 beantwoord?
3. Waarom is er geen mens rechtvaardig?
4. Wat is de functie van de wet Gods?
5. Wat wordt verstaan onder het teniet doen van de wet?
6. Wordt een zondaar pas rechtvaardig als hij daadwerkelijk gelooft? Of gelooft een zondaar omdat hij rechtvaardig is verklaard?
7. Wat wordt verstaan door de wet des geloofs (vers 27)?
8. Doen wij de wet teniet door het geloof?

Zingen: Lofzang van Zacharias:1

Lof zij den God van Israël,

Den *HEER'*, die aan Zijn erfvolk dacht,

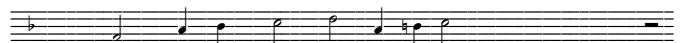
En, door Zijn liefderijk bestel,

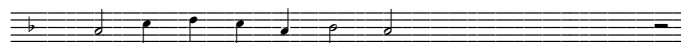
Verlossing heeft teweeg gebracht;

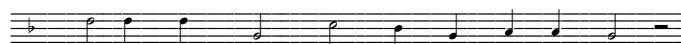
Een hoorn des heils heeft opgericht;

't Geen Davids huis was toegezegd,

Dat wil Hij ons nu schenken;

Gelijk Gods trouw, van 's aardrijks ochtendstond,

Door der profeten wijzen mond,

Zich hiertoe aan de vaders verbond.

Dankgebed